

Sygnatura akt XI C 642/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Małecka

Protokolant: Karolina Suder

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. J. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w W. kwotę 1066 zł (jeden tysiąc sześćdziesiąt sześć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od:

- kwoty 533 zł od dnia 12.01.2011r. do dnia zapłaty;

- kwoty 533 zł od dnia 11.07.2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 32,76 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt XI C 642/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 3 stycznia 2014 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie strona powodowa (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej K. J. kwoty 1.066,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew strona powodowa wskazała, że pozwana zawarła z nią umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów na okres od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia 10 stycznia 2012 r. Zgodnie z umową pozwana miała obowiązek zapłaty składki w dwóch ratach po 533 zł: do dnia 11 stycznia 2011 r. i do dnia 11 lipca 2011 r., lecz pomimo wezwań nie uiściła wymaganej należności.

W dniu 21 lutego 2014 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym prowadzonym pod sygnaturą VI Nc-e, zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu grudnia 2014 r. pozwana K. J. wniosła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, wskazując że o postępowaniu o zapadłym orzeczeniu dowiedziała się od komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne, jednocześnie wskazała, że od wielu lat nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w pozwie.

Uzupełniając wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, w dniu 15 stycznia 2015 r. K. J. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

W dniu 5 lutego 2015 r. zostało uchylone zarządzenie o pozostawieniu przesyłki kierowanej do pozwanej, a zawierającej odpis pozwu wraz z nakazem zapłaty, w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, nadto został odrzucony wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu – wobec nieprawidłowego doręczenia nakazu zapłaty. W związku ze skutecznym wniesieniem sprzeciwu sprawę przekazano do sądu właściwości ogólnej pozwanej.

W piśmie przygotowawczym z dnia 9 września 2015 r., stanowiący uzupełnienie sprzeciwu na wezwanie sądu, pozwana K. J. domagając się oddalenia powództwa w całości, zgłosiła zarzuty: prawomocnego osądzenia sprawy oraz przedawnienia roszczenia.

Pozwana wskazała, że sprawa została osądzona przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu w sprawie toczącej się przed Sądem rejonowym w Lublinie pod sygnaturą VI Nc-e 26283/14; w sprawie tej zapadł wyrok zasądający, toteż brak jest podstaw do ponownego żądania zapłaty przez stronę powodową. Niezależnie od powyższego pozwana zarzuciła przedawnienie roszczenia.

Na rozprawie w dniu 3 listopada 2015 r. sąd oddalił wniosek o odrzucenie pozwu.

Sąd ustalił następując stan faktyczny:

K. J. była posiadaczką samochodu osobowego H. T. o numerze rejestracyjnym (...) przez okres 2-3 lat; obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych pozwana wykupywała w (...) S.A.

Zgodnie z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) S.A. udzielał ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej K. J., jako posiadaczowi samochodu H. T. o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia 10 stycznia 2012 r. Składka w kwocie 1.066 zł miała być płatna w dwóch ratach: pierwsza rata w wysokości 533 zł do dnia 11 stycznia 2011 r., druga rata w wysokości 533 zł do dnia 11 lipca 2011 r.

/bezsporne, a nadto dowód:

pokrycie ubezpieczeniowe – k. 37-38

przesłuchanie pozwanej K. J. – protokół rozprawy z dnia 3.11.2015 r., 00:05-00: - k. 67-38/

W dniu 23 lutego 2012 r. (...) S.A. wystosował do K. J. wezwanie do zapłaty kwoty 1.066 zł tytułem nieuiszczonej składki za ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów dotyczące samochodu H. T. w okresie od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia 10 stycznia 2012 r. Jednocześnie zastrzeżono, że niezapłacenie wskazanej sumy do dnia marca 2012 r. spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

/dowód: pismo z dnia 23.02.2012 r. – k. 39

Sąd zważył, co następuje:

Pozew zasługiwał na uwzględnienie w całości.

Nie było sporne między stronami, że strona powodowa jako ubezpieczyciel i pozwana jako ubezpieczający zawarły umowę ubezpieczenia obowiązkowego, jakim zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152), są między innymi ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Prawa i obowiązki stron umowy określała nie tylko umowa (polisa), ale i przepisy przywołanej ustawy.

Podkreślenia wymaga, że fakt objęcia samochodu osobowego H. T. o numerze rejestracyjnym (...), którego posiadaczem była pozwana K. J. umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, okres ubezpieczenia, wysokość

składki i terminy jej płatności nie były przez pozwaną w żaden sposób kwestionowane – przeciwnie, potwierdziła ona fakty wskazane w pozwie w toku swojego przesłuchania na rozprawie w dniu 3 listopada 2015 r. (k. 67-38). W związku z powyższym w oparciu o przepis art. 230 k.p.c. sąd uznał te fakty za przyznane. Należy podkreślić, iż pozwana zarzucała przedawnienie roszczenia odwołując się do określonych w pozwie terminów wymagalności rat składki, nie podważając przy tym dat wskazanych przez stronę powodową, ani też wysokości całej składki, jak i poszczególnych rat.

W tym zakresie sąd oparł się na danych wynikających z pokrycia ubezpieczeniowego przedstawionego przez stronę powodową (k. 37-38), choć pismo to nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c., jako że nie zostało podpisane przez którąkolwiek ze stron, toteż nie można przyjmować, że zawiera oświadczenie; lecz może ono stanowić źródło odtworzenia stanu faktycznego w sprawie, jako inny środek dowodowy (art. 308 k.p.c.)

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, choć jest ubezpieczeniem obowiązkowym prowadzonym na warunkach przewidzianych w przywołanej ustawie, jest zawsze ubezpieczeniem umownym. Do oceny wynikających z umowy tej skutków stosuje się wobec tego nie tylko przepisy cytowanej ustawy, ale także przepisy kodeksu cywilnego o zobowiązaniach.

Umowa ubezpieczenia, zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 805 k.c. jest umowa odpłatną, dwustronnie zobowiązującą, ale nie wzajemną. Jednakże ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi) a zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się ze zobowiązania (causa solvendi). Mimo, że w doktrynie prawa cywilnego brak jest zgodności co do wzajemności umowy ubezpieczenia, zauważyć trzeba, iż składka jest ekwiwalentem udzielania przez zakład ubezpieczeń ochrony ubezpieczeniowej, rozumianej jako oferowana przez zakład ubezpieczeń gotowość wypłaty odszkodowania w razie zajścia określonego wypadku ubezpieczeniowego.

W myśl art. 813 § 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia - w ciągu czternastu dni od jego doręczenia. Jak wynika z niekwestionowanych danych wskazanych w pokryciu ubezpieczeniowym składka w wysokości 1.066 zł miała być płatna w dwóch ratach półrocznych po 533 zł: w dniu zawarcia umowy, to jest w dniu 11 stycznia 2011 r. oraz do dnia 11 lipca 2011 r.

Strona powodowa była więc uprawniona do dochodzenia, w myśl art. 481 § 1 k.c. odsetek za czas opóźnienia spełnienia świadczenia pieniężnego. Legitymacja do żądania odsetek istnieje bez względu na to, czy strona powodowa poniosła w związku z opóźnieniem pozwanego szkodę i czy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Zgodnie z § 2 art. 481 k.c. w niniejszej sprawie stronie powodowej należą się odsetki ustawowe, jako że stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona.

Pozwana K. J. zarzucała w pierwszej kolejności, iż sprawa została już prawomocnie osądzona w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie pod sygnaturą VI Nc-e 26283/14. Należy zwrócić uwagę, że niniejsze postępowanie jest kontynuacją toczącego się w elektronicznym postępowaniu upominawczym podstępownia prowadzonego pod sygnaturą Nc-e 26283/14. Zgodnie bowiem z art. 505³⁶ § 1 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej, co miało miejsce w niniejszej sprawie po wniesieniu sprzeciwu przez pozwaną K. J..

Pozwana nie wykazała, by w innym postępowaniu zapadło orzeczenie w sprawie tożsamego żądania strony powodowej, lub by wcześniej przed sądem zawisło (i toczyło się nadal) inne postępowanie w tej samej sprawie.

Dlatego też nie zaistniały przesłanki odrzucenia pozwu, o których mowa w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku została już prawomocnie osądzona. Pozwana bowiem nie wskazała postępowania, którego przedmiot byłby tożsamy z roszczeniem dochodzonym w tej sprawie, ani nie przedstawiła dowodów na okoliczność jego prowadzenia.

Sąd, oddalając wniosek o odrzucenie pozwu, nie wstrzymał rozpoznawania sprawy (w oparciu o przepis art. 222 zd. 1 k.p.c.) aż do uprawomocnienia się tego postanowienia, mając na uwadze, że w sprawie nie wskazane zostały żadne

dane pozwalające na uprawdopodobnienie chociażby faktu prowadzenia innego postępowania odnośnie tego samego żądania.

Pozwana K. J. podniosła również zarzut przedawnienia.

Stosownie do art. 117 § 2 k.c. ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie o charakterze majątkowym, po upływie terminu przedawnienia może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Również trzyletni termin przedawnienia wprowadza przepis szczególny – art. 819 § 1 k.c., który stanowi, iż roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z poglądami wyrażanymi w doktrynie i w orzecznictwie sądów wymagalność jest to stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności, przy czym chodzi tu o stan o charakterze obiektywnym, który ma swój początek w momencie uaktywnienia się wierzytelności – stanowi to początek biegu przedawnienia. W niniejszej sprawie ostatnia raty składki ubezpieczeniowej miały być płatne: pierwsza – dni dnia 11 stycznia 2011 r., druga do dnia 11 lipca 2011 r., a zatem bieg przedawnienia co do najwcześniej płatnej raty rozpoczął się dnia 12 stycznia 2011 r.

Zgodnie z przepisem art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Taką czynnością jest niewątpliwie wniesienie pozwu. W rozpoznawanej sprawie pozew został wniesiony do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 3 stycznia 2014 r., a więc przed upływem 3 lat od daty wymagalności wcześniej płatnej składki. Należy więc stwierdzić, że nie doszło do przedawnienia roszczenia ani w całości ani w części.

Oceniając, iż zarzuty podniesione przez pozwaną nie zasługują na uwzględnienie, sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II zostało oparte o przepis art. 98 § 1 k.p.c., który statuuje zasadę odpowiedzialności stron procesu za wynik postępowania. Na zasądzone koszty składa się opłata od pozwu oraz koszty uwierzytelnienia pełnomocnictwa (k. 32).

Z tych względów sąd orzekł jak wyżej.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanej z pouczeniem o apelacji;
3. kalendarz 14 dni.